

Koncerty po pátku třináctého

Lidové noviny, 19. 11. 2015

Byl to pěkný koncert, když přijeli Eagles of Death Metal do Prahy. Hráli v narvaném Lucerna Music Baru. Šel jsem i loni, když přijela sesterská kapela Queens of the StoneAge. "Královny" jsou slavnější, a proto se koncert konal ve Fóru Karlín s kapacitou 3000 míst. Bylo také plno, i když lístek tehdy stál okolo tisíce korun. Omlouvám se, možná šířím paniku, ale honí se mi to stále hlavou. Budu moct jít na podobný koncert i teď? Nebo lépe: Budu moct jít na podobný koncert a myslet pouze na hudbu? A chce se mi chodit na koncerty za podmínky, že budu muset plašit obavy nebo se snad podezřívavě koukat na snědší a vousatější návštěvníky? To je právě ta hrůza. Můžete posílit bezpečnost, zavést všelijaké kontroly, kamerové systémy atd., ale nemůžete vrátit pocit bezpečí. A i kdybyste bezpečnost zajistili, nebude to jako dřív. Není mi příjemné být stále kontrolován, podezírán a sledován. Je to začarovaný kruh, který se točí už dlouho: pocit ohrožení - přísnější kontrola - pocit odcizení. Odcizení je však zase jen předstupněm k pocitu ohrožení, protože ztrácíte-li sepětí s místem, ztrácíte-li pocit důvěry, je pak sebemenší podezřelá věc vyhodnocována jako ohrožení.

Být na periferii je výhoda

Nakonec nás může uklidnit jen to, že nejsme žádné světové ani evropské centrum. Být na periferii je vzhledem k terorismu výhoda. Je to právě ta druhá strana, o níž sociologové vědí už dlouho. Už dávno není bohatství jediným relevantním kritériem. Tím druhým je riziko, které ale právě často vzrůstá právě s bohatstvím a v tomto případě také proslulostí. Na příkladu terorismu je to vidět a kdo ví, jestli to není příznak čehosi obecnějšího. Nestane se periferie svobodnějším prostorem?

O autorovi: VÍT HORÁK, sociolog, Ostravská univerzita

Autor: Vít Horák